

duje, napačno bi pa bilo vendar misliti, da bode tako veselje, ki se kaže iz začetka pri neskušenem dečku, tudi trajno. To so vse le ideali, ki že spadajo v pretekle čase, a so v sedanjem prozajičnem življenji mnogo izgubili od svoje prvotnosti. Dandanes morajo stariši, kateri izbirajo otrokom poklic, pred vsem na to misliti, da je obstanek v onem poklici težek, da se ne izbere noben poklic iz navideznega nagona, temveč iz potrebe za zaslužek. Človek, ki je priden in delaven, našel bode v vsakem poklici tudi dobro stran in zaslužek, ki ga daje poklic, je merodajen za izobrazenje.

To delo bi ne bilo popolno, ko bi tudi starišem, kateri namenijo svoje otroke za krojaški poklic, ne dalo potrebnih pojasnil o vzgojnih razmerah pri tem rokodelstvu. Dejanske razmere se pri tem ne smejo polepševati, pa tudi ne slabše slikati, kot so v resnici. Splošno lahko rečemo, da je krojaču odprt ves svet. On najde svoj kruh ne le v večjih mestih, kakor mnogi drugi obrtniki, temveč tudi v najbolj od mest oddaljenem in osamočenem kraju vsega sveta. Za krojaštvo ni potreba posebnih predznosti, pa tudi ne posebnih kapitalov, zadošča le pridna roka. Vzlic vzdihovanju je še dandanes na tisoče in tisoče priprostih, pridnih in varčnih delavcev, ki so zadovoljni s svojim stanom.

Vsak se pa ne more povzdigniti čez navadno mero; to tudi ni treba, ker ni nobenega brezpogojnega jamstva za srečo in zadovoljnost. Pred vsem je treba biti v svojih željah zmeren, in vedno misliti na to, da se ničesa ne da izsiliti, da skromno in vztrajno delovanje človeka navadno brez poprejšnjega sklepa do višjih smotrov pripelja, kakor se je še sam domisljal. Velika napaka je buditi v mladini veselje do rokodelstva s tem, da se jej slikajo v zraku zlati gradovi. Kdo ne upa živeti kot priprosti delavec pri krojaštvu, naj si ne izbira tega poklica. Najmanj pa ugajajo za krojaštvo značaji, kateri so nagneni k lenobi in lahkomišljenosti. S takimi ljudmi najboljši in najvestnejši mojster ničesa ne opravi, in izmej sto slučajev jih je devetindevetdeset, da je učenec sam kriv po končanem učenju, če si ne more prislužiti kruha. (Konec sledi.)

Obrtnijske raznoterosti.

Tovarna za čokolado pri oo. trapistih v Rajhenburgu je dodelana. Stroj, ki privaja električno moč iz starega mlina v tovarno, meri 36 konjskih sil.

Novi tunel pod Temso. Nedavno so v Angliji naredili tunel, po katerem bode vozila železnica pod vodo Temso. Že l. 1825. so bili začeli graditi nek tunel pod Temso in so ga bili dodelali v 18 letih. Ker pa tunela niso bili dovolj globoko položili, je kmalu ga voda prodrila in vse delo je bilo zastoj. Šest delavcev je pri tem zgubilo življenje. Od tega časa je pa tehnika močno napredovala. Tunel, kateri je sedaj dovršen, delali so le trinajst mesecev. Pri delu se ni noben človek ponesrečil.

Konzumska društva v Nemčiji. Nemškemu državnemu zboru predložil se je načrt zakona, po katerem se z globami prepoveduje konzumnim društvom nečlanom prodajati blago. Kaznovali se bodo tisti, ki prodajo vedoma iz društva

nečlanom blago, dalje tisti nečlani, ki blago kupijo. Kaznovan bode tudi član, kateri bi za kacega nečlana iz društva kupil blago, in nečlan, ki bi od njega prevzel blago. Ta zakon se je izdal, ker so se vedno množile pritožbe obrtnikov in trgovcev, da jim konzumska društva delajo veliko škodo.

Kmetijstvo.

Lastno in tuje imetje naših posojilnic.

Dobro in zdravo gospodarstvo zahteva, da že posamezni človek dobro in modro ravna z lastnim in tujim imetjem. V obče velja pravilo, da naj človek gospodari le z lastnim imetjem. Nikoli se skoro ne svetuje, da se kdo loti obrta ali kmetovalstva edino le s tujim denarjem, to je, da le izposojeni denar vtakne v ta ali oni obrt, v trgovino, rokodelstvo ali v kmetovanje. To je večkrat, če ne vselej pogubno, ker dotičniku obrt toliko dobička ne daje, kolikor ga stane izposojeni denar. Pri kmetiji se to pravilo že vselej obistini, če so tudi pri obrtu izjeme.

To pravilo bi tudi priporočali kot zlata vredni nauk denarnim zadrugam, osobito našim posojilnicam. Tudi one morajo pokazati nekaj lastnega imetja nasproti tujemu premoženju, katero mu občinstvo zaupa. Denarna sredstva, s katerim naše posojilnice razpolagajo so: pristopnina, deleži, hranilne vloge, rezervni fondi. Poglejmo si te novce bolj natanko. Največ posojilnic je takih, katere so vpeljale pristopnino. Nekatere so brez nje, posebno Raiffeisnove. Te so tudi brez deležev, ako so v resnici po tem načrtu osnovane. Ako so še mlade, pa tudi prihranjene zaloge še nimajo, torej samo hranilne vloge. To je pa popolnoma tuje imetje in le nekoliko boljše, kakor izposojeni denar. Take posojilnice utegnejo torej priti v zadrego, ako stranke preveč umaknejo svoj denar. Posojilnice morajo torej, kakor posamezni dobri gospodarji gledati na to, da imajo poleg hranilnih vlog tudi primerno množino deležev. V tej zadevi nam poroča „V. Letopis slovenskih posojilnic“ sledeče:

„Hranilne vloge morajo biti v ugodnem razmerju z deleži, kajti hranilne vloge so tuje posojilniško premoženje, dočim so deleži skoro da za lastno posojilniško imetje smejo smatrati. Zato primerjajmo, v kakošnem razmerju so deleži s hranilnimi vlogami.

Na Koroškem, deležev 114.330 gld., hranilnih vlog 897.900 gld., razmerje 1 : 7. Na Kranjskem, deležev 184.033 gld., hranilnih vlog 2.704.825 gld., razmerje 1 : 14. Na Primorskem, deležev 60.618 gld., hranilnih vlog 434.237 gld., razmerje 1 : 7. Na Štajerskem, deležev 259.074 gld., hranilnih vlog 4.499.139 gld., razmerje 1 : 17. Skupaj na Slovenskem, deležev 618.055 gl., hranilnih vlog 8.536.131 gld., razmerje 1 : 13.

Čez 1 milijon hranilnih vlog imela je samo 1 posojilnica (celjska), čez $\frac{1}{2}$ milijona ste jih 2 (ptujška in mariborska), manj kot $\frac{1}{2}$ milijona pa čez 100.000 gld. 20, čez 50.000 gld. 21.